

Sygn. akt II CSK 594/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P. G.

przy uczestnictwie P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., S. Spółdzielni Mieszkaniowej w S. i J. G.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 25 lutego 2015 r., sygn. akt I Ca [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. zasądza od P. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz wnioskodawcy kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołał się tylko na oczywistą zasadność skargi. Ma

ona, w jego przekonaniu, wynikać z dwóch okoliczności: nieuwzględnienia przez Sąd orzekający tego, że to uczestnik i jego poprzednik prawny naprawiał drogę i utrzymywał ją we właściwym stanie technicznym, gdy tymczasem wybudowanie trwałego i widocznego urządzenia, o czym mowa w art. 292 k.c., ma funkcję ostrzegawczą dla właściciela nieruchomości - tutaj tej funkcji zabrakło. Poza tym za całkowicie uznaniowe i przez to niedopuszczalne uznał użytkownik określenie daty, od której biegło zasiedzenie służebności. Skarga nie jest jednak oczywiście uzasadniona. W części uzasadnienie wniosku dotyczy ustalenia faktów i oceny dowodów, co w ogóle nie jest dopuszczalne jako podstawa kasacyjna, a zatem tym bardziej nie może świadczyć o oczywistej zasadności skargi. W pozostałym zakresie w tej sprawie nie ma też znaczenia dokładne określenie początku biegu zasiedzenia, ponieważ w dowolnym momencie na początku lat 80-tych czas byłby wystarczający do nabycia służebności przez zasiedzenie. Poza tym w art. 292 k.c. *expressis verbis* wspomina się o wybudowaniu urządzenia, nie ma zatem znaczenia to, kto później to urządzenie utrzymuje.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.